

[Poul Hansen (Grenå).]
for det gamle skib, må man efter forslagsstillerens mening lade sagen falde og destruere fregatten. Idet jeg i øvrigt henviser til de mere udførlige bemærkninger, der er knyttet til forslaget, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings villige behandling.

Formanden: Uden for dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede økonomiminister, for at han kan give tinget den tidligere anmeldte redegørelse.

Økonomiministeren (Kjeld Philip): Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte nogle bemærkninger i tilslutning til den økonomiske årsoversigt — „Økonomisk årsoversigt, marts 1964“ — som i dag er omdelt til folketingets medlemmer.

Årsoversigten indeholder som sædvanlig en redegørelse for den økonomiske udvikling, der giver grundlaget for udsigterne for 1964. Statsfinanserne og bygge- og anlægsvirksomheden, der på så afgørende måde påvirker det økonomiske forløb, er gjort til genstand for en særlig indgående beskrivelse i to specialafsnit. Endvidere har man, som det har været tilfældet i enkelte tidligere år, bragt et afsnit om landbruget, hvis gunstige eksportudvikling i 1963 gør krav på en særlig interesse.

Det er blevet en tradition, som jeg for min del har lagt vægt på at videreføre, at årsoversigten herudover bringer afsnit, der beskriver udviklingstendenserne over en længere periode på områder af særlig interesse for den økonomiske politik. I år bringes to sådanne afsnit: for det første en oversigt over forskydningerne i befolkningens fordeling på erhverv og landsdele inden for den sidste menneskealder og dernæst en beskrivelse af kapitalbevægelserne mellem Danmark og udlandet siden 1950. Det forekommer mig særdeles nyttigt ved tilrettelæggelsen af den økonomiske politik også på kort sigt, at man holder sig

de mere langsigtede perspektiver for øje, som træder frem i disse undersøgelser.

På grundlag af folketællingerne, men suppleret af materiale fra en række andre kilder, har man søgt at give en oversigt over befolkningsudviklingen siden 1930. Denne periode har været kendetegnet ved meget omfattende erhvervsmæssige forskydninger. Tydeligst kommer dette til udtryk i tallene for arbejdsstyrken i landbruget og i byerhvervene. Medens arbejdsstyrken i landbruget fra 1930 til 1960 faldt med godt et par hundrede tusinde, er byerhvervenes forøget med $\frac{3}{4}$ million mennesker. Beskæftigelsesmulighederne voksede stærkt i industri og håndværk som følge af den forøgede afsætning på hjemmemarkedet under 30ernes importregulering og siden under den betydelige udvidelse af industrieksporten, der er sket i efterkrigsårene. Samtidig har handels- og transporterhvervene trukket en stærkt voksende arbejdsstyrke til sig. Det er for alle disse byerhverv, hvor tilvæksten i beskæftigelsen for de 30 år under ét varierer mellem 50 og 75 pct., et fælles træk, at stigningen i de selvstændiges antal har været relativt beskedent. Udviklingen har ikke så meget ført til dannelsen af meget store virksomheder, men snarere til, at der især inden for detailhandel og håndværk er sket en indskrænkning af de helt små bedrifters antal; de mellemstore virksomheder er vundet frem i antal og i samlet personel.

Bortvandringen fra landbruget har naturligvis sat et stærkt præg på befolkningsudviklingen i de enkelte landsdele; navnlig har den ført til en langt hurtigere vækst i arbejdsstyrken i hovedstadsområdet end i provinsen. Denne tendens er i en vis udstrækning blevet modsvaret ved, at industrien har været i hastigere vækst ude i provinsen end i København. Der er herved indtruffet en betydelig udjævning af industrien over for de forskellige landsdele.

Relativt set har den kraftigste beskæftigelsesforøgelse vist sig for offentlige tje-